

«د پاچاخان آندونو او مبارزی ته لنده کننه»

«د پاچاخان آندونو او مبارزی ته لنده کننه» د هغه کتاب نوم دی چې بساغلي محمد اقبال «وزيري» لیکلی دی. کتاب په ۱۳۶ مخونو کي د پښتونخوا د پوهنۍ ديري لخوا په پښور کي چاپ شوي دی. او لیکوال یې دغه اثر د هند د مغولي واکمنو پر ضد د پښتو د ملي آزادي بښونکي غورخنګ لارښود، ملي مبارز او د پښتو ژبي لیکوال پېر روښان ارواح ته دالي کري دی.

دا د بساغلي وزيري صاحب دوهم اثر دی چې لوستونکو ته یې وراندي کوي. لومرې اثر یې «د ثور پاڅون، د کې. جي. بي. دسيسي او شورو وي ېرغل» په نامه د مخه خپور شوي دی. وزيري صاحب د دواړو اثرونو په لیکلو کي له علمي متود څخه کار اخنيستي دی او دا یې بشولی ده چې پېچلي موضوعکان، فلسفې بحثونه، تاریخي مسائل په ساده، رنه او روانه پښتو کي هم افاده کیدي شي. او په دی توګه یې په عين حال کي پښتو ته هم خدمت کري دی.

د دغه اثر اصلي موضوع عبدالغفار خان مشهور په پاچا خان دی خو یوازي د هغه بیوګرافی هم نده. پدي اثر کي د هغه فکرونې او د خپلواکي په لاره کي د هغه مبارزې او اصلاحې کارونه بیان شوي دي.

همداشان په کتاب کي پاچاخان پښتو ژبه او هنري ادب؛ ګوند او عدم تشدد فلسفه؛ پاچاخان جمهوریت او دموکراسۍ؛ پاچاخان او مذهب؛ پاچاخان او د بنکو مقام؛ پاچاخان او پښتونستان او د پښتونستان په هکله د افغانستان دریخ؛ د پاچاخان لخوا د هند او افغانستان مشرانو ته لیکونه او پیغامونه؛ د حاجي ميرزا علي خان د اېبي فقير مبارزې؛ «پاکستان او دموکراسۍ» او بېر نور په زړه پوري تاریخي مسائلو باندي بحثونه شوي دي.

خرنګه چې د پاچاخان اورد زوند ارام او دوږيز نه وه د ده ژوند په حقیقت کي د دود په وراندي بغاوت و او دا د دی لپاره چې د خپلو پښتو په ژوند کي بدلون راولي. پاچاخان لا د خوانې په وخت کي متوجه شو چې په پښتو کي د غج اخستلو دود «د خپلو ورونو، تربورانو، کورنيو او خپلوانو تر منځ تشدد زیرو وي». د پاچاخان اصلاحې چاري په بېرو کتابونو او لیکونو کي بیان او خیل شوي او پدي اثر کي په خانګري توګه د هغه د خپلواکي د مبارزو تر څنګ پدی برخه کي هم یوه لنډه خیر نه شوي ده.

د هند په نېم وچه کي د عدم تشدد فلسفه بېرې پخوانې ده. چې د بودیزم فلسفه یې یوه خړکنده بیلګه ده. مهاتما ګاندي یې دو مره نومیالی او بریالی پلوی تیر شوی دی چې په نړۍ کي د بېرو لپاره سرمشق ګرڅيلې دی. پاچاخان پرته له دی چې ګاندي د عدم تشدد د فلسفې نه خبر وي، دی پایلې ته ورسید چه پښانه د عدم تشدد د فلسفې پر بنستې باید نه یوازي د انګلستانو پر ضد خپل وطن د آزادي لپاره یو موتی کري، بلکه د دوى تر منځ د بې اتفاقې او غج اخستلو رینې له بېخه وباسي. پاچاخان د عدم تشدد فلسفې پر بنستې د ګاندي سره یو خای پدی بریالی

شو چې د انګریزانو څخه د هندوستان آزادی وکتی. خو د پښتو د آزادی په لاسته راولو کي بریالی نشو.

غفار خان د پښتو د یووالی مسناي ته خانگري پام اړولي او همدي موخي د لاسته راولو لپاره بې زيات کارونه ترسره کري دي. ده به تل پښتو ته ويل «يا به یو کېرو ګني ورکېرو».

پاچاخان هغسي چې د «فخر افغان» پر ستاین نوم لمانځل شوي دي، د آزاد افغانستان خلکوسره کلکه مينه درلوده او د افغانستان د خلکو او قومونو تر منځ د یووالی لپاره په کوزه پښتونخوا او افغانستان کي ډير وکرخید او د افغانانو یووالی به بې د اساسی ضرورت په توګه هر چېري خلکوته په چرګو او مرکو کي بيانو. او د همدغه اتحاد لپاره به و چې هغه مری د هغه د وصیت له مخي په ۱۹۸۸ کال کي د جلال آباد په بنار کي د پاچا آمان الله خان مزار ته څيرمه خاوروته وسپارل شو.

په نوموري کتاب باندي د هیواد وتلي تاریخ پوه بشاغلي پوه بشاغلي داکتر محمد حسن کاکر «د لوی مصلح پاچاخان په ياد» تر سرليک لاندي سریزه هم ليکلي ده. زه پداسي حال کي چې بشاغلي محمد اقبال وزيري ته د لا زیاتو بریالیټوبونو هیلکه کوم د نوموري اثر چاپ ګرانو وطنوالو ته بنه زيري بولم او دی کتاب سره د اشنا کيدو بلنه ورکوم.

داکتر اصغر خیل منګل

هامبورګ - آلمان